

Zevende paaszondag - A

Hand.1, 12-14

1 Petr. 4, 13-16

Joh. 17, 1-11a

“Ik bid voor hen die Gij Mij gegeven hebt, omdat zij U toebehoren.” Joh. 17, 9

Gedragen door het sterke verlangen naar de komst van de Heilige Geest, beluisteren we nogmaals een fragment uit Jezus' afscheidswaarden tot Zijn leerlingen. Hun zending in de wereld wordt geen onmogelijke taak, wel een levensopdracht, hun “toevertrouwd” door de Heer zelf, die van bij de Vader voor hen bidt.

Deze paaservaring van de leerlingen is geen blitsmoment geweest, een plotse gedaanteverandering, die hen alle angst deed overwinnen en hen naar buiten bracht. De aangroei van het aantal gelovigen was niet het resultaat van hun degelijk geplande, succesrijke acties. Veeleer mogen we aannemen dat het een langzame bewustwording is geweest van het diepe geheim dat Jezus hun reeds vóór zijn lijden meedeelt: de Vader heeft hen aan de Zoon toevertrouwd en dit blijft Hij doen in de verrijzenis en de gave van de Geest; Zo groeide bij de leerlingen het besef van Zijn zorgende aanwezigheid.

Bij alles wat ze ondernamen – prediking, genezing van zieken, ... - wisten ze: dit maakt de Heer mogelijk, Hij bewerkt het in ons door Zijn Geest. Niet aan ons maar aan Hem komt de eer toe. Hij vertrouwt ons Zijn mensen en Zijn Kerk toe : we hoeven niet “alleen” verantwoordelijk te zijn.

Tot deze geloofsgroei worden ook wij uitgenodigd. Dit behoedt ons voor te grote eigendunk of te sterke ontmoediging. Herhaaldelijk worden wij in het evangelie opgeroepen de talenten die we hebben te gebruiken. We zijn dit aan onszelf, aan anderen en aan God verplicht.

Laten we in deze tijd bidden dat Zijn Geest over ons mag neerdalen.

Sequentie van Pinksteren

*Kom o Geest des Heren, kom
uit het hemels heiligdom,
waar Gij staat voor Gods gezicht.*

*Kom der armen troost, daal neer,
kom en schenk uw gaven, Heer,
kom wees in de harten licht.*

*Kom o Trooster, Heil'ge Geest,
zachtheid die de ziel geneest,
kom verkwikking zoet en mild.*

*Kom o vrede in de strijd,
lafenis voor 't hart dat lijdt,
rust die alle onrust stilt.*

*Licht dat vol van zegen is,
schijn in onze duisternis,
neem de harten voor U in.*

*Zonder uw geheime gloed
is er in de mens geen goed,
is de ziel niet rein van zin.*

*Was wat vuil is en onrein,
overstroom ons dor domein,
heel de ziel die is gewond,*

*maak weer zacht wat is verward,
koester het verkilde hart,
leid wie zelf de weg niet vond.*

*Geef uw gaven zeevroude,
ieder die op U vertrouwt,
zich geheel op U verlaat.*

*Sta ons met uw liefde bij,
dat ons einde zalig zij,
geef ons vreugd die niet vergaat.*